

מיסמך אנושי: עדותה המזעזעת של מיכל אלקיים (מימין) הנאשמת ברצח בת-שבע חזן (משמאל) על רקע אהבת-נשים

קשה היה להאמין, כי מיכל אלקיים, שניצבה על רוכה-עדים מחייכת וקורצת לקהל, נאכקה שם על חייה. למרות שהיא נאשמת ברצח בדם קר של בת-שבע חזן, לא נראתה הנאשמת נפחדת כלל. היא שוחחה בתנועות ידיים עם צעירה שישבה בקהל הצופים ומפעם לפעם חייכה חיוך ציני.

מיכל היא בחורה צעירה שגדלה במסורות ובתיכלא. היא לסבית מוצהרת וגאה על כך. גם המניע לרצח היה, כנראה, קינאת-נשים. למרות הרקע האומלל של הנאשמת היה מעניין לשמוע כיצד היא מתבטאת בקלות וכשטף ומביעה את עצמה בבחירות. היא סיפרה:

היכרתי את בת-שבע חזן לפני חמש שנים, בבית-הסוהר. אף פעם לא היינו חברות, אבל בגלל ששתינו לסביות, היינו מסתובבות באותה חברה בתל-אביב. הלכנו לאותם מקומות ונפגשנו באותם מועדונים.

לבת-שבע היה הרבה כסף והיא לא היתה צריכה לגנוב או לעשות את השטויות שאני צריכה לעשות בשביל כסף. להוריה יש עסקים וכסף והיה לה קל לקנות בחורות במתנות, סמים, תכשיטים ובילויים. היא יכלה להזמין

גלית התקשרה, אבל אמרו לה שבת-שבע כבר לא היתה בבית כמה ימים ודאגים לה. זה עשה לי רע. אז הבנתי שבת-שבע נשארה שם, כי לא היה מי שיציל אותה, מכיוון שלא עוברים שם אנשים. הלכתי עם גלית לכל מיני מועדונים, שאלנו כל מיני אנשים, אולי מישוה ראה את בת-שבע. הסתובבתי גם ליד המועדון שבו עובדת אחותה, חשבתני אולי אראה או אשמע משהו. אבל אחותה התנהגה בטבעיות, היא שתתה וצחקת. לתחנה המרכזית החדשה לא התקרבותי.

הייתי נורא מסטולית!

אחרי כמה ימים עזבתי את גלית והלכתי להסתובב ברחובות. התמור נה של בת-שבע עלתה לי כל הזמן בראש. חשבתני אולי היא פצועה, מה קרה לבת-שבע?

שאלתי בחורות, הומואים וקוק סינלים, אבל אף אחד לא ראה את בת-שבע. אז חשבתני שבת-שבע עוד שם ואולי היא מתה. התקשרתי למוקד של המיטרה ואמרתי להם שיש גופה

קינאת הליסביות

של בת-שבע חזן בתחנה המרכזית. התקשרתי למיטרה, כי זה הזיק לי. לא התכוונתי להרוג אותה ורציתי שיקברו אותה. אם הייתי מתכוונת, אז לא היו מוצאים את הגופה גם בעוד עשר שנים! בטלפון לא הודעת, כי פחדתי.

אחרי-כך שמעתי שהמיטרה מחפשת אותי בגלל רצח בת-שבע חזן. לא ניסיתי להתחמק, התקשרתי ושאלתי אם מחפשים אותי והם אמרו שכן. ירדתי שיעצרו אותי להרבה זמן ואמרו לי שזה רק לחצי שעה ואחרי-כך אני הולכת הביתה. קניתי סמים, שיהיה לי, שלא אכנס לקריו, והחבאתי אותם בתחתון. באמת אף אחד לא חיפש עלי, אפילו בכיסים לא חיפשו לי. כשבאתי למיטרה הייתי נורא מסטולית, אז ביקשתי שיתנו לי לנוח קצת. בהתחלה הם לא רצו והתחילו ללכלך עלי. אמרו לי לסבית מסריחה ואני חוזרת להם לכלוכים, אז הם הבינו שאני מסטולית ונתנו לי לנוח, לפני שחקרו אותי.

החוקרים הראו לי אבן גדולה, מלוכלכת בדם והם אמרו לי שזה בערך חצי האבן שבה הרגו את בת-שבע. הם שאלו אם זאת האבן בה הרגתי את בת-שבע, ואני אמרתי שאני חושבת ואני אמרתי שאני חושבת שכן. האמת היא שהייתי מסטולית כל-כך בזמן המריבה עם בת-שבע שלא זכרתי כלום. בראשם שלוקח פרודומולים, זה בראשם בלי הכרה. כאשר הגענו לתחנה המרכזית, יחד עם המיטרה, לעשות שיחזור, לא זיהיתי את המקום. הם הראו לי אבן וביקשו שאריץ אותה, הרמתי וזרקתי אותה, אבל האמת שאני לא זוכרת מה קרה עם האבן, וזה הכל

טות מהמכות בגב ובירידים והייתי מלאה-דם. הלכתי לתל"א וישבתי בקפה דיצה בדיונגוף ושתיתי קפה. אחרי-כך רציתי לקנות בגדים כדי להחליף את שלי שהיו מלאים דם. נכנסתי לכמה חנויות וקניתי כוסף בגדים, אבל לא לבשתי אותם, השארתי אותם בשקית ונשארתי עם הבגדים שלי. קניתי את הבגדים בכסף שלי, כי לבת-שבע לא היה כסף. היה לה רק זהב. לקחתי ממנה את זהב שלה, שרשרת וצמיד.

אחרי-כך הלכתי לגלית ואמרתי לה שרבותי עם בת-שבע. לא אמרתי שרצחתי את בת-שבע ולא אמרתי שהרגתי אותה, רק שרבותי איתה. היא

בחורות יש כמו זבל! הלכנו לכיוון התחנה המרכזית החדשה. יצא לנו ללכת לשם כדי לעשות סולחה ולהריח לבן. לבת-שבע היה גם הוואני וגם ספירים, היה לה גם רצפט לכדורים שקיבלה מרופא (בית-החולים) אברבנאל. היא אמרה לי שאחרי שנגמור את הסמים נלך לפרוט את הרצפט. בדרך היה כינינו ויכוח על השמנת. והיא אמרה שהיא אהבת את גלית. היא סיפרה שהיא קנתה לגלית הרבה בגדים ונתנה לה כספים ולקחה אותה למקומות בילוי. היא אמרה לי שהיא רוצה שאני אנתק את הקשרים שלי עם גלית. הסברתי

כאילו היא הולכת לישון, כדי שאחרי שכל הבחורות שהיו בדירה ילכו לישון היא תוציא את הסכין ותדקור אותי. באותו ערב היו בדירה עוד חמש בנות. בת-שבע התווכחה עם גלית, הם רבו על כסף ועל אהבה. אחרי-כך סיפרו לי שגלית אמרה לה שהיא אהבת אותי. כשג'קי ראה שבת-שבע החביאה את הסכין הוא לקח אותה ממנה. למחרת הלכנו מהדירה. אני לקחתי את גלית ואת יפה מרדכי. ירדתי שבת-שבע רוצה להתנקם בי, אבל אני רציתי לעשות איתה סולחה. מה איכפת לי מהבחורות? אמרתי לה: בת-שבע, קחי את הבחורות, תני להן כסף

אותן לגור בהילטון או לקחת אותן לחוף-לארץ. היא נתנה להן כל מה שהן רצו.

כשאני ישבתי בבית-הסוהר היה שם מפני שררסה איזה זקן והרגה אותו או פצעה אותו. זה היה עניין של תאונת-ידרקים. אני, רוב החיים שלי בבתי-סוהר ובחורות שיצאו ונכנסו לכלא סיפרו לבת-שבע עלי והיו אומרות לה: "מיכל, מיכל..." ולי סיפרו שבת-שבע אומרת שהיא מקווה שאני לא אשתחרר מבית-הסוהר כי היא מפחדת ממני, מפני שהבחורות אהבות אותי יותר ממנה, למרות שאין לי כסף.

אני אחתוך את מיכל!

ני השתחררתי מבית-הסוהר בערך באוגוסט 1983 ואז בת-שבע ראתה שכל הבחורות שהיא קנתה להן בגדים, זהב ויהלומים וסידרה להן דירות, עזבו אותה והלכו אתי. אני לא יודעת למה, אבל בחורות אי-אפשר להחזיק בכוח.

בת-שבע קינאה והתחילה להפיץ בעיר "אני אחתוך את מיכל, אני אסדר שמישהו יחתוך אותה..." אני אישית, לא שמעתי ממנה, אבל אנשים היו רואים אותי יושבת בקפה והיו מספרים לי: "מיכל, שמעתי? בת-שבע היתה כאן והיא אמרה שתחתוך אותך, שתרצח אותך, שתשלם לאנשים דולארים כדי שישלחו את החשבון שלה איתך". איזה שבועיים לפני שמתה, הייתי אתה בדירה של ג'קי. ג'קי זה בחור שיש לו חנות של זהב ויהלומים ברחוב אלנבי, על-יד הכותשק של הבגדים שהיה לבת-שבע. והם, היו להם עסקים יחד. אני הייתי בדירה עם גלית מזרחי ולא ידעתי שבת-שבע מאוהבת בגלית. באותו ערב אני לא שמעתי כלום, הייתי מסטולית מפרודומול וישנתי. רק אחרי-כך סיפרו לי שבת-שבע לקחה מהמיטרה סכין גדולה והחביאה אותה בחגורה שלה. היא עשתה את עצמה

היא ירדה על הברזלים בתחנה המרכזית. רציתי לעשות איתה סולחה. אמרתי לה: בחורות יש כמו זבל, קחי את מי שאת רוצה..."

שאלה למה, ואני אמרתי לה: "זה בגלל הסיפור שבת-שבע אהבת אותך ואת לא רוצה אותה". שרפתי את הבגדים שלי, אבל זה היה לי הצעה של גלית. אני לא רציתי לשרוף את הבגדים. למה אני אשרוף בגדים אחרי כל פעם שאני רבה עם בחורה? אבל גלית שיכנעה אותי שדם לא יורד מהבגדים, אז שרפתי אותם, את התכשיטים מכרתי למחרת, אבל הייתי מסטולית ולא זכרתי איפה מכרתי אותם. באותו רגע לא חשבתני מה יהיה אם בת-שבע תבוא לבקש את התכשיטים שלה בחזרה. אבל אחרי יומיים אמרתי לגלית להתקשר לאמא של בת-שבע ולשאל אותה איפה היא. חשבתני שאולי היא בבית-חולים, או באיזה מקום, וחשבתני שנלך לרבר איתה.

לה שאין לי יחסים אינטימיים עם גלית, כי היא לא הטעם שלי. אבל היא לא האמינה לי. אמרתי לה שאת הקשרים שלי עם גלית אני לא אנתק, כי היא ידירה שלי ואני ישנה אצלה, כי אין לי מקום לישון. התחלנו להתקוטט, היא הרימה ידיים ראשונה ואני החזרתי לה. רצחתי לה כמו שהיא הרביצה לי והיא נפלה. קרה מה שקרה, ואני לא יודעת מה זה, אבל זה היה יכול להיות להיפך. היא היתה יכולה לעמוד כאן, במקומי, ואני יכולתי להיות שם, במקומה.

לקחתי ממנה את הזהב!

היא נפלה וזרקתי אותה לבור. ואחר כך הלכתי משם. היו לי שרי